

ΜΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΘ' ἸΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΪΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΣΥΡῶ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα	ἑτηρία Δρ.	40
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	» »	11
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικά γραφεῖα	» »	20
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἐν γένει	Φράγκα	4½

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ οἰχός λεπ. 20
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ δικαστικά προπληροῦνται.
Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἑνταῦθα δικαστηρίων.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ (Ι Ρ Ι Σ)

Ἀναχωρεῖ ἐκάστην Τρίτην ὥραν 8ην π. μ. ἀκριβῶς) διὰ Πάρον καὶ Νάξον. Τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀναχωρεῖ διὰ Πειραιᾶ, Κύμην καὶ Βόλον.

Τὰ εἰσιτήρια τῶν ἐπιβατῶν καὶ αἱ φορτωτικαὶ τῶν ἐμπορευμάτων ἐκδίδονται εἰς τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖον « Ἴριδος » (γραφεῖον τοῦ κ. Ἰωάννου Ζ. Πετροκοκκίνου εἰς τὴν Πλατεῖαν).

Ὁ γνωστὸς οἰνοπώλης καὶ πνευματοποιὸς κ.

ΙΩ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΚΗΣ

συνέστησε νέον κατάστημα κατὰ τὴν παραλίαν, εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ κ. Μενελάου Κορνηλάκη, ὅπου ἦτο τὸ ὄψοπωλεῖον τοῦ κ. Καλοχρήστου. Ὁ κ. Γιαννουλάκης ἔμπειρος τῆς τέχνης του, διεσκεύασε τὸ κατάστημά του οὕτως, ὥστε ἡ ἀρίστη ποιότης τῶν ποτῶν του νὰ ἀμιλλᾶται μὲ τὴν καθαριότητα καὶ περιποίησιν.

ΠΟΡΤΟΦΟΛΙ

περιέχον διαφόρους σημειώσεις, τινὰ ἐπισκεπτήρια καὶ πενήτην δραχμὰς, ἀπωλέσθη. Παρακαλεῖται ὁ εὐρὼν αὐτὸ νὰ κρατήσῃ ὅσας δραχμὰς θέλει καὶ νὰ στείλῃ τὸ πορτοφόλι μετὰ τῶν σημειώσεων ταχυδρομικῶς ἐν φακέλλῳ πρὸς ἡμᾶς δαπανῶν μόνον δεκάλεπτον γραμματόσημον χωρὶς νὰ φανῇ τὸ ὄνομά του.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ ζητεῖ παραδόσεις καὶ Γαλλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΑ

Ἄτυχῶς οὐδὲν περὶ τῶν ἀτμοπλοικῶν δυνάμεθα νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας. Γράφονται μὲν πολλὰ ἐν ταῖς ἐφημερίσι καὶ μυρία τεκταίνονται τεχνάσματα πρὸς σαγήνευσιν χρηματοδοτῶν, ἀλλ' οὐδὲν κατορθοῦται πρὸς μεγάλην λύπην τῶν ἐτοιμαζομένων κατὰ τὴν συνθήειάν των, νὰ κερδοσκοπήσῃσι παντοιοτρόπως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἦροξαντο, εἶναι ἀληθές, ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης ἐβδομάδος ἐπισκευαὶ δῆθεν τινες τῶν ἀτμοπλοίων καὶ στρατολογούμενοι ἀποστέλλονται εἰς αὐτὰ τινὲς ὡς τεχνῖται μέλλοντες νὰ ἐπισκευάσωσι δῆθεν ταῦτα, ἀλλ' οἱ βλέποντες τοὺς πλείστους τῶν στρατολογουμένων ἐννοοῦσι ὅτι δὲν πρόκειται περὶ πραγματικῶν ἐπισκευῶν, ἀλλὰ περὶ ἐπιδείξεως καὶ ἐκλογικῆς ἐρεκλάμας. Τὸ πρᾶγμα ἀληθῶς εἶναι ἀξίον περιεργείας καὶ πολλοὶ ἀποροῦσι διατί τινὲς ἐκ τῶν πρό τινος ὀνομασθέντων συμβούλων τῆς μελλούσης συσταθῆναι ἐταιρίας ἀνέχονται καὶ ἐπιτρέπουσι εἰς τοὺς κερδοσκόπους νὰ γίνωνται ταῦτα. Καὶ διατί νὰ γίνωνται; Τίς εἶναι πλέον δυνατόν νὰ ἀπατηθῇ;

Κ Ο Ν Ι Α Κ

τοῦ ἐν Χαλκίδι ἐργοστασίου
ΠΑΝΑΓΟΥ καὶ **ΦΟΥΣΑΡΑ**
πωλεῖται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Δ. Ε. ΑΡΦΑ-
ΝΗ γενικοῦ ἀντιπροσώπου ἐν Σύρῳ καὶ ὅλας εἰς τὰς Κυκλάδας.

ΕΛΛΗΝΙΣ πτυχιούχος τοῦ Ἄρσακειοῦ καὶ κάτοχος τῆς Γαλλικῆς ἀναλαμβάνει τὴν διδασκαλίαν μαθημάτων κατ' οἶκον. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Η ΕΝ ΣΥΡΩ ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ

Ἔσπευσε λίαν ἡ ἐν Πειραιεὶ ἀξιόλογος συνάδελφος «Σφαίρα», ἀναγράψασα τὰς ἐκεῖ μεγάλας πρὸδους τῆς Βυρσοδεψικῆς μόνον διότι καὶ ἐν Πειραιεὶ ὑφίσταται ἐργοστάσιον, τὸ τοῦ κ. Μιχαλῆνου ἀπασχολοῦν τριάκοντα ἢ καὶ ὀλιγωτέρους ἐργάτας. Φαίνεται ὅτι ἡ συνάδελφος ἀγνοεῖ τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν Ἑλλάδι βιομηχανίας, ἰδίως δὲ τῆς βυρσοδεψικῆς, καὶ ὅτι ἡ Σύρος ἐπὶ πεντηκονταετίαν ἤτο ἡ βυρσοδεψικὴ ἀγορὰ οὐ μόνον ὀλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ καὶ τῆς Αἰγύπτου, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ρουμανίας. Ἀγνοεῖ ἐπίσης ἡ συνάδελφος ὅτι καὶ εἰς Ἰταλίαν, Τύνιδα, Γαλλίαν, Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν ἀκόμη εἰσήχθησαν τὰ Συριανὰ δέρματα καὶ διεγωνίσθησαν ἀλλαχοῦ μὲν πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ἀλλαχοῦ πρὸς τὴν τιμὴν τῶν τῆς ἐπιτοπίου παραγωγῆς.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἀπὸ τινων ἐτῶν ἕνεκα τῆς εἰς διάφορα μέρη τῆς Αἰγύπτου, Τουρκίας καὶ Ρουμανίας συστάσεως βυρσοδεψείων, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἐν γένει κρατούσης τῆς Ἑλλάδα κακοδιοικήσεως καὶ τῆς ἀσυνειδήτου ἀδιαφορίας τῶν Συριανῶν ἀρχόντων καὶ ἡ βιομηχανία αὕτη ἠλαττώθη πῶς ἐν Σύρῳ, ἀλλ' ὅμως ἀνθεῖ ἐτι. Τὰ ἀνθέξαντα δὲ εἰς τὴν οἰκονομικὴν καταγίδα τῶν τελευταίων ἐτῶν ἐργοστάσια, ἀνθοῦσι καὶ εὐποροῦσι καὶ ἄλλα νέα συνίστησαν, ἀδιαφοροῦντα ὅλως καὶ μὴ αἰσθανθέντα τὴν σύστασιν βυρσοδεψείων ἐν Πειραιεὶ, διὰ τὸ ὅποτον δικαιολογοῦνται βεβαίως, καθόσον καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις καταναλωταὶ δερμάτων οὐδόλως γνωρίζουσι τοῦτο, διότι ἄλλως εἶναι ἀνεξήγητον διατί ἡ ἀγορὰ τῶν Ἀθηνῶν ὅπως καὶ αἱ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐξακολουθεῖ ἐτι προμηθευομένη δέρματα ἐκ Σύρου.

Παραλείποντες νὰ γράψωμεν τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα ὅτε ἡ Σύρος ἠρίθμει εἰκοσιπέντε ἐργοστάσια μικρὰ καὶ μεγάλα ἀπασχολοῦντα τρισχιλίους καὶ πλεόν ἐργάτας, τρεῖς δὲ ἀτμομηχανὰς καὶ δεκαπέντε ἀνεμομύλους πρὸς ἄλεσμα τοῦ πεύκου καὶ ὅτι παρήγε δέρματα δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν, ἀποστέλλουσα συνάμα μυριάδας δερμάτων εἰς Ρουμανίαν, τῆς ὁποίας εἰς μόνος καταναλωτὴς Συριανῶν δερμάτων ἠγόραζε κατ' ἔτος ἐκ τῶν ἐργοστασίων τῆς Σύρου δέρματα ἀξίας τεσσάρων ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἀναφέρομεν ὅτι μ' ὅλην τὴν παρούσαν οἰκονομικὴν κατάστασιν, τὰ μένοντα τρία ἢ τεσσαρὰ παλαιὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ πρὸ δεκαετίας καὶ ἤδη συστάνα δύο ἢ τρία, ἀπασχολοῦσι χιλίους πεντακοσίους ἐργάτας καὶ τεχνίτας, ὧν πολλοὶ ἀμείβονται πλέον ἴσως πολλῶν ἐπιστημόνων καὶ μάλιστα τινων ἐχόντων ἀξιώσεις νὰ διοικήσωσι τὴν Ἑλλάδα. Ἐκ τῶν ἐπισήμων δὲ πινακῶν τοῦ ἐμπορίου φαίνεται ὅτι

ἐκ τῶν εἰταγομένων μὲν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δερμάτων τὰ 4) ὄκατεργάζονται ἐν τοῖς Συριανοῖς ἐργοστασίοις, ἐκ δὲ τῆς ὅλης ποσότητος τῶν ἐξαγομένων τὸ ὅλον ἀνήκει εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς Σύρου, διότι ἀμφιβάλλομεν, ἂν τὸ ὑπὸ τῆς «Σφαίρας» ἐπαινούμενον καὶ φημιζόμενον κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ κ. Μιχαλῆνου ἐπεμψεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐν δέμα δερμάτων ἀπὸ τῆς συστάσεώς του.

Τὴν εἰς τὴν βυρσοδεψικὴν βιομηχανίαν θέσιν τῶν ἐργοστασίων τῆς Σύρου καταδεικνύουσι καὶ αἱ διάφοραι Ἐκθέσεις Ἑλληνικαὶ καὶ ξέναι, ἐξ ὧν ἀναφέρομεν μόνον τὰ ἀφορῶντα τὰ ἐκθέματα δύο τῶν παλαιῶν ἐνταῦθα βυρσοδεψικῶν ἐργοστασίων, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ γράψωμεν προσεχῶς καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐργοστασίων τῶν τε ὑφιστάμενων καὶ τῶν ἀτυχῶς διὰ τὴν Σύρον ἐκλιπόντων ἢ μεταβαλόντων κυρίως. Ἐκ τῶν ἀπὸ πολλοῦ ὑφισταμένων ἐργοστασίων τὸ μὲν μέγα ἐργοστάσιον τοῦ κ. Σαλούστρου φέρει μετὰ τὰ ἑξ ὀλυμπιακῶν ἐκθέσεων, ἀργυροῦν πρώτης τάξεως τῷ 1859, χρυσοῦν πρώτης τάξεως τῷ 1870, ἀργυροῦν πρώτης τάξεως τῷ 1875 καὶ χρυσοῦν πρώτης τάξεως τῷ 1889. Τὸ δὲ τοῦ κ. Λαγουροῦ ἐπαινον μὲν τῷ 1859 καὶ ἀργυρᾶ πρώτης τάξεως τῷ 1875 καὶ τῷ 1889. Καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων δὲ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συστάσεως, ἐργοστασίων τὸ τῶν κ. Ἀδελφῶν Παπαδάμ τῷ 1889 ἐκθέσαν τὸ πρῶτον δέρματα, ἐβραβεύθη διὰ μεταλλίου ἀργυροῦ πρώτης τάξεως.

Ἐκτός ὅμως τῆς ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐκθέσεσι εὐφήμου μνείας τῶν Συριανῶν βυρσοδεψείων καὶ ἐν ταῖς παγκοσμίαις ἐκθέσεσι ὅταν γίνηται λόγος περὶ Ἑλληνικῆς βυρσοδεψίας, ἐννοεῖται πάντοτε ὅτι πρόκειται περὶ τῆς Συριανῆς, διότι περὶ τῆς τοῦ Πειραιῶς ἢ τῆς ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀμφιβάλλομεν ἂν ποτε ἐγενετο μνεία.

Τὰ ἀνωτέρω ἐγράψαμεν ἐν σπουδῇ, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν ἄλλοτε δημοσιεύοντες μάλιστα ὅσα κολακευτικὰ περὶ τῆς Συριανῆς βυρσοδεψίας ἐγράψαν αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν Ἑλλανοδικῶν τῶν Ἐκθέσεων τῶν Ὀλυμπίων καὶ μάλιστα τῆς τοῦ 1875, ἀποροῦντες μόνον διατί ἡ καθ' ὅλα ἀξιόλογος συνάδελφος τοῦ Πειραιῶς οὐδέποτε ἀναγράφει, ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστον βῆμα προόδου τοῦ τόπου τῆς, χωρὶς νὰ ἀναμίξη καὶ τὴν ἐντελῆ καταστροφὴν τῆς Σύρου, ἣτις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οὐδὲν πλέον τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἔπαθεν, ἢ ὅτι ἔτυχε κακῶν καὶ ἀσυνειδήτων ἀρχόντων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν τινι τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων ἐδημοσιεύθη ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ ἐκτάκτου καθαρισμοῦ τῆς πόλεως ἐπιτροπῆς, ἀπιφαινομένης ὅτι τὰ ἀφορῶντα τὴν καθαρίαν

τημα της πόλεως άριστα ετελέθησαν. Χωρίς να προσβάλλωμεν τὴν αξιοπιστιαν τῶν αποτελούντων τὴν επιτροπὴν ἀξιοτιμῶν συμπολιτῶν ἢ μὴν, ὑποβάλλομεν αὐτοῖς ὅτι ἀδύνατον νὰ ἐπισκέφθησαν ὄχι μόνον ἀπάσας τὰς συνοικίας τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐδὲ κεντρικωτάτας ὁδοὺς, πλήρεις βρόμας καὶ δυσωδίας, διότι ἂν τοῦτο ἐγένετο, βεβαίως ἢ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ εὐσυνείδησίᾳ τῶν αποτελούντων αὐτὴν, δὲν θὰ ἐγκρανε οὕτω. Προσεγὼς θέλωμεν γράψαι λεπτομερῶς τὰ ἀληθῆς ἀξιόθεατα τῆς ἡμετέρας πόλεως μέρη.

— Πολλάκις ἐγράψομεν ὅτι ἡ παρὰ τῆς οἰκίας Γιαννουκάκη μέχρι τῆς Μεταμορφώσεως καὶ τῶν δύο Μύλων συνοικία, στερεῖται πάσης ἐπιτηρήσεως τῆς ἀστυνομίας, ἐμάδες δὲ τερηχοποιῶν ἀναστατοῦν αὐτὰς καθ' ἑσπέρην καὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα διὰ κραυγῶν καὶ ἀσμάτων. Ἄλλ' ὡς φαίνεται, ἐνεκα τῆς μὴ ὑπάρξεως οὐδὲ σκιᾶς ἀστυνομίας ἐν Ἑρμοπολίει, οἱ κακοποιοὶ οὗτοι θρασυθέντες τὴν ἑσπέρην καὶ τὴν Πέμπτην δικταράττουσι τοὺς περιούκιους διὰ πυροβολισμῶν. Εἰς τῶν περιούκιων ἐξελθὼν τῆς οἰκίας του συνέλαβεν ἓνα τῶν τερηχοποιῶν καὶ ἀροπλίαν παρέδωκεν εἰς κλητῆρα διαβαίνοντα, ὅστις, ὡς ἐμάθομεν, ἀπέλυσε τούτον. Παρακαλοῦμεν τὸν κ. μαϊραχὸν νὰ λάβῃ τὰ μέτρα του, προστατεύων ἐλόκληρον συνοικίαν, καὶ ἀναλαμβάνων οὗτος ἐν αὐτῇ ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ὅπως ἔχει δικαίωμα ἐκ τοῦ νόμου.

— Τῇ 20 τοῦ παρόντος μηνὸς γίνεται δημοπρασία πρὸς ἐνοικίαν τοῦ παρὰ τὰ καταστήματα τῆς Διαμετακομίσεως γηπέδου, ἐν ᾧ αἱ κρημνισθεῖσαι τῷ 1886 ἀποθήκαι. Εἰς τὸν μέλλοντα ἐνοικιαστὴν μανθάνομεν ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ ἰδρυσις κερφαίου ἢ θεάτρου καὶ ἄλλων μέσων συγκεντρώσεως κόσμου. Βεβαίως ἢ ἀδεικ τοῦ νὰ οἰκοδομηθῶσι τοιοῦτου εἶδους καταστήματα παρὰ τὴν διαμετακομίσειν, ὅπου περιουσίαι ἄλλαι ἀπόκεινται, εἶναι πρὸς εἰς ἐκείνων ὡς χαρακτηρίζει ἐπιπολαιότης καὶ κρυφόνια, δὲν πιστεύομεν δὲ νὰ ἐγκριθῇ καὶ γεννηθῇ ἡ δημοπρασία. Μ' ὅλα τὰυτα ὑποβάλλομεν τὴν ἐρώτησιν τί κήκει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ καὶ πῶς δὲν προέβη εἰς τὰ νόμιμα παρὰ τῇ κυβερνήσει, παρ' ὅσα ὅτι τὰ χρήματα τοῦ λιμενικοῦ ταμείου ἐδαπανήθησαν εἰς μολώσεις, ἐφ' ὧν νὰ οἰκοδομηθῶσιν ἀποθήκαι ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἐμπορίου καὶ ὄχι θεάτρα ἐπ' ὠφελείᾳ ἐνοικιαστῶν, αἵτινες μάλιστα νὰ πληρώνωσι τὸ ἐνοίκιον εἰς τὸ δημόσιον.

— Πᾶσαι περίπου αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἔγραψαν περὶ ἄθλων τελομένων ὑπὸ τῶν ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ τῆς Δήλου ὑπαλλήλων, ἀλλ' οὐδὲν ἐγένετο, διότι ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐκεῖ λοιμοκαθαρτηρίου εἶναι προστατευόμενος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Δ. Πάλλη. Ἄλλα πάλιν ἐγκληματα ἀνδραγαθήματα Κερκυραίου τινος προσληφθέντος ὡς φύλακος ἐν Ἀγγλικῷ ἀμοβολίῳ γράφουν τὸ «Ἄστυ» καὶ ἡ «Ἀκρόπολις», ἡμεῖς δὲ μανθάνομεν ἤδη ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ λοιμοκαθ. Δήλου βοηθόμενος ἀτυχῶς ὑπὸ στρατιωτικῶν, γυμνῶν οὖσι τοὺς ἐκεῖ καταφιζομένους ἀπόρους καὶ αὐτῶν τῶν ἐσφραρούχων ἵνα μὴ ταχὺν φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν κερχυμένα χρήματα. Καταγγέλλομεν τὸ πρᾶγμα πρὸς τὸν κ. Νομάρχην ὑποδεικνύοντες ἂν ἐπιθυμῇ, καὶ τινὰς τῶν παθόντων.

— Εἰς τὸν ἐνταῦθα ὑπηρετοῦντα διακεκριμένον λο-

χαγὸν τοῦ πεζικοῦ κ. Χρῆστον Μιμήκον, ἀπενεμήθη παρὰ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Συγχαίρομεν τῷ ἀγαπητῷ κ. Μιμήκῳ διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν δαίγμα τοῦτο τῆς κυβερνήσεως τῆς μεγάλης δημοκρατίας, ἀμοιβὴν ἀξίαν τῶν ὑπὲρ τῆς Γαλλίας ἀγῶνων τοῦ κ. Μιμήκου, ὅστις τῷ 1870 ὅτε ἡ Γαλλία ἐκινδύνευε καὶ ἐμάχετο τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶν, μετέβη ἐκεῖ μετὰ τῶν μακαριτῶν Ζυγομαλά καὶ Μεγαλοφώνου καὶ τοῦ ἐπιζώντος κ. Ἀλεξάνδρου καὶ ἠγωνίσθη γενναίως συνεχίσας τὰς ἐν Κρήτῃ γενναίας αὐτοῦ πράξεις.

— Ἐνφ ἡ χολέρα ἐθεωρεῖτο ἐκλιπούσα ἐν Σμύρῃ ἐντελῶς, ἐγένοντο τὴν Κυριακὴν καὶ τὴν Δευτέραν τινὰ κρούσματα ἀνησυχῆσαντα πάντας, οὕτω δὲ θὰ ἐξακολουθήσωσιν αἱ καθάρσεις, αἵτινες ἠλπίζομεν ὅτι ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἤθελον ἀρθῆ.

— Ἐν Πειραιεὶ ὅπου ἀπὸ τινος διέμενον, ἀπέθανε μετὰ μακρὰν νόσον, ὁ ἀρχαῖος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος Γεώργιος Σίμος. Ὁ μακαρίτης ἐκ τῶν κατωτάτων βαθμῶν τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας ἀρξάμενος τοῦ σταδίου του, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, τιμώμενος διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐμπειρίαν περὶ τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν. Ἄλλὰ τὸν Σίμον διεκρίνει ἰδίως ὁ πρόθυμος καὶ ὑπηρετικὸς αὐτοῦ χαρακτήρ, διὰ τὸν ὅποιον καὶ ἠγαπάτο πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἣν εἶχε περιέλθει ὑπηρετῶν ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ὅλην. Τὴν πρὸς τὸν μακαρίτην ἀγάπην αὐτοῦ ἐδιείξαν ὄχι μόνον οἱ συμπατριῶται αὐτοῦ Ἀμοργίνοι πρὸ εἰκοσαετίας πιέζοντες αὐτὸν νὰ πολιτευθῇ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς ἐπαρχίας Σύρου κάταικοι, οἵτινες παρ' ὀλίγον ν' ἀναδείξωσιν αὐτὸν βουλευτὴν καὶ ἄνευ συνδυασμοῦ μάλιστα, κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 7 Ἀπριλίου. Ἄλλὰ τὴν δημοτικότητα τοῦ Σίμου κατέδειξε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς 4 Ἰανουαρίου τοῦ 1887, ὅτε ὁ Σίμος ἐπέλαχε πρῶτος, ἀποτυχῶν δι' ὀλίγα ἐκατοντάδας ψήφων, ἂν καὶ αἱ ἐκλογαὶ ἐκείναι διαθοοῦνται διὰ τὰς πρωτοφανεῖς ἐπεμβάσεις τῆς κυβερνήσεως Τρικούπη καὶ τὰς ἐν Θήρᾳ καὶ Νάξῳ καλπονοθεύσεις, Ἡδὴ ὅμως ἀπὸ τινων ἐτῶν ὁ μακαρίτης ἀπογοητευθεὶς ἔμενον εἰς Πειραιᾶ, μακρὰν τῆς πολιτικῆς καὶ ἐν τῇ οικογενείᾳ αὐτοῦ, ἥτις θρηνεῖ αὐτὸν ἤδη καὶ πρὸς ἣν ἐκφράζομεν τὰ ἡμέτερα συλλυπητήρια εὐχόμενοι ἵνα οἱ ἄριστα ἀπεκατεστημένοι υἱοὶ του μιμηθῶσι τὸν πατέρα των. Ἔστω αἰωνία ἡ μνήμη σου, ἀγαθὲ συμπολίτα καὶ φίλε, αἰωνία ἔστω ἡ μνήμη σου.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἄνω Σύρῳ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ὁ Γεώργιος Β. Δελασοῦδας ἀνὴρ χρηστός καὶ ἀγαθός, ἐπὶ πολὺ ὑπηρετήσας ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ τοῦ ἐμόρου δήμου, ἐκπληρῶν δὲ τὴν ὑπηρεσίαν του ἀθουβῶς, ἄνευ βεκλάμας καὶ ὅπως ἀρμόζει εἰς ἄνδρα ἐντιμον καὶ τοῦ καθήκοντος. Αἰωνία του ἡ μνήμη.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξατο ἐκδιδόμενη ἐν Ἀθήναις νέα καθημερινὴ ἐφημερίς «Τὰ Ἡμερήσια Νέα» ἥτις εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν νὰ εὐδοκιμήσῃ καὶ μάλιστα διότι ἀρχισυντάκτης αὐτῆς εἶναι ὁ παλαιὸς δημοσιογράφος κ. Λεόντιος Οἰκονόμου ποτὲ εἰσαγγελεὺς καὶ πρόεδρος πρωτοδικῶν.

— Ὁ γνωστὸς δημοσιογράφος κ. Ν. Γ. Μπενάκη

ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν τῆς «Κλειδῆς» εἰκονογραφημένου ἡμερολογίου τοῦ 1894, οὐτινὸς συνδρομηταὶ γίνονται παρ' ἡμῖν.

Ἄριθ. 137.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α'.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν

Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Α. Ροῦλου προέδρου καὶ εἰσαγγητοῦ, Ἰω. Κασοπούλου καὶ Ἰωάν. Βελλίνη.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκριτικῷ του τὴν 6 Ἰουλίου 1891 παρούσια τοῦ τε εἰσαγγελεύοντος δικηγόρου Ἰω. Ἀλεξοπούλου κωλυμένου τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τῶν ἀμείσως αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν καὶ τοῦ υπογραμματοῦ Α. Μονόπουλου, ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μεταξῶν

Τοῦ ἐνάγοντος Ἀντωνίου Β. Γαλανοῦ κατοικοῦ Σερίφου παραστάτος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Μ. Ναυτῆ καὶ

Τοῦ ἐναγομένου Διον. Κ. Κολυβᾶ κατοικοῦ Ἀθηνῶν δικιμένοντος δὲ ἤδη εἰς ἄγνωστον τόπον, μηδὲως παραστάτος:

Ὁ ἀνωτέρω ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1889 ἀγωγῆς του πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο, ἐξέθηκεν ὅτι ὁ ἐναγόμενος κατοικῶν ἐνταῦθα εἰς Σέριφον κατὰ τὸ ἔτος 1884 ἐπαγγελλόμενος τὸν ἐργολάβον παρὰ τῇ ἐνταῦθα ἐργαζομένη μεταλλευτικῇ ἐταιρίᾳ, ἐζήτησε καὶ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὴν 17 Μαΐου 1884 δρ. 2.131 πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπαγγέλματός του ὑποσχεθεὶς νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὴν διαταγὴν του ἐνταῦθα μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεως καὶ μετὰ τὸν 10)0 κατὰ μῆνα, μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ πρὸς τοῦτο ἐξεδόθη τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ἤτοι ἀπὸ 17 Μαΐου 1884 γρημμάτιον χρεωστικὸν εἰς τὴν διαταγὴν του.

Ἐπειδὴ παρήλθε πρὸ πολλοῦ ἡ ταχθεῖσα προθεσμία καὶ ὁ ἀντίδικος ἀδιαφορεῖ νὰ τῷ πληρώσῃ τὸ χρέος τοῦτο, ὅπερ μετὰ τῶν καθυστερουμένων τόκων αὐτοῦ ἤδη συμποσοῦται εἰς δρ. 3.450 ἐξήτησατο.

Νὰ γείνη δεκτὴ ἡ ἀγωγή του.

Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος καὶ διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως, νὰ τῷ πληρώσῃ δραχ. 3.450 ἐντόκως πρὸς 10)0 κατὰ μῆνα, ἀπὸ τῆς παρούσης ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως. Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως. Μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσῆχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν προσημειωθεῖσαν δικάσιμον, καθ' ἣν μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου, Ἀκούσαν τὸν πληρεξούσιον τοῦ ἐνάγοντος, ἀναγνόντα τὰς ἐγγράφους αὐτῶν προτάσεις ας καὶ προφορικῶς ἀνέπτυξε.

Τὸν εἰσαγγελεύοντα γνωμοδοτήσαντα.

Διελθὼν τὴν δικογραφίαν

Σκεφθὼν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1889 ἐπιδοτηρίου τοῦ δικαστ. κλητῆρος Α. Κορόζη νομίμως καὶ προσηκόντως ἐκοινοποιήθη ἡ προκειμένη ἀγωγή εἰς τὸν ἐνταῦθα κ. εἰσαγγελέα διὰ τὸν εἰς ἄγνωστον διαμονὴν διαμένοντα ἐναγόμενον, μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ σήμερον νόμιμον δικάσιμον τῆς προκειμένης κατ' αὐ-

τοῦ ἀγωγῆς, δικάζεται ἐρήμην καὶ ἐπιδικάζονται ἀπικταίαι κατ' αὐτοῦ αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος θεωρουμένον ὡς ἀληθῶν καὶ πραγματικῶν αὐτοῦ ἰσχυρισμῶν δι' ἄλλοθεν ἀντιρρήσεως καὶ μὴ ὑπαρχούσης ἐνστάσεως τινος τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος προβλητέων.

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τὸ ἀριθ. 210 καὶ ἐπομ. Πολ. Δικονομίας-Δικάζων ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου.

Δεχόμενον τὴν κατ' αὐτοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀγωγήν.

Ἐπορευοὶ τὸν ἐναγόμενον Διον. Κ. Κολυβᾶν καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως νὰ πληρώσῃ τὸ ἐνάγοντι δραχ. τρεῖς χιλιάδας τετρακοσίας πενήκοντα (3450) ἐντόκως πρὸς 10)0 κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως.

Κηρύσσει τὴν παρούσαν προσωρινῶς ἐκτελεστέην καὶ καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τοῦ ἐνάγοντος μετὰ ἀζόμενα εἰς δρ. εἰκοσι ἕξ (26) καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη, ἀπερασίθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τῇ 6 Φεβρουαρίου 1890.

Ὁ πρόεδρος

Α. ΡΟΙΛΟΣ

Ὁ ὑπογραμματεὺς

ΑΡ. ΜΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐντέλλεται πρὸς πάντας μὲν κλητῆρας νὰ ἐκτελέτη ζήτησεις τὴν παρούσαν ἀπόρρασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοῦ καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίας δυνάμεως, νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας νομίμως ζητηθέντες.

Πρὸς βεβαίωσιν ταύτου ἡ παρούσα ὑπεγράφη νομίμως

Ἐν Σύρῳ τῇ 8 Φεβρουαρίου 1891.

Οἱ δικασταὶ

Α. ΡΟΙΛΟΣ

Ι. ΒΕΛΛΙΝΗΣ

Ε. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

Ὁ ὑπογραμματεὺς

ΑΡ. ΜΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅτι ἀπόγραφον ἂ. ἐκτελεστόν.

Σύρος, αὐθημερόν.

Ὁ δικαστ. γραφεὺς

Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄριθ. 83.

Βιβλ. ἀπογρ.

Τὸ παρὸν ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ παρ' ἐμοὶ ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου παραγγέλλεται ὁ ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὴν κ. εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Διονύσιον Κ. Κολυβᾶν ἐπιτασσόμενον ἐμπροθέσμως νὰ μὴ πληρώσῃ δραχμὰς 3.450 ἐντόκως πρὸς 120)0 ἀπὸ τῆς 7 Ἰουλίου 1889 μέχρι ἐξοφλήσεως, καὶ διὰ τὰ ἐπιδικασθέντα μοι δικαστικὰ ἐξόδα δρ. 26, διὰ τὰ ἐπιδοτηριακά μοι ἀπόγραφον καὶ ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου 4, διὰ ἐπίδοσιν 2, δι' ἐπιταγὴν 5 καὶ διὰ δημοσίευσιν διὰ τοῦ τύπου 30, τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων δραχ. 74 καὶ τὴν ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως μέχρι ἐξοφλήσεως. Ὁ αὐτὸς κλητῆρ δημοσιεύσάτω τὴν παρούσαν διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ «Ἡλιος».

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 17 Ἰουλίου 1893.

Ὁ τοῦ ἐπιτάσσοντος πληρεξ. δικηγόρος

ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΥΤΗΣ